

Lai k r a k s t s i z n ā k t r i s
reizes nedējā: otrdienās,
ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas
iela 33. Tālrupi: redaktoram
41, redakcijai 58. Numurs
maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

N 58 (1009)

Ceturtdien, 1957. g. 16. maijā

8. gads

JĀNODROŠINA — AUGSTAS KUKURUZAS RAŽAS —

Par vēlu tagad strīdēties par to — ir vai nav iespēja izaudzēt augstas kukuruzas ražas Latvijas apstāklos. Daudzu kolchozu pieredze, to skaitā arī mūsu kaiminu Daugavpils rajona kolchoza „Dzirkstele” pieredze rāda, ka kukuruza domāta skābbarībai, bet siltā vasarā arī vālītēm, mūsu apstāklos dod labu ražu, bet tajos kolchozos, kuros prot audzēt kukuruzu, izaudzē to arī graudiem.

Mūsu rajona lauksaimniecības arteļa „Zelta vārpa” biedri nelielā zemes platībā ieguva kukuruzas graudu ražu un šogad tie vienu hektaru kukuruzas apsēs ar savā kolchozā izaudzētajiem graudiem.

Lielu kukuruzas ražu pērn ieguva tādi kolchozi kā „Uzvara”, Kaļiņina vārdā nosauktais, Staļina vārdā nosauktais. Tas deva viņiem iespēju ievērojami palielināt piena izslaukumus, salīdzinot ar pagājušo gadu. Lauksaimniecības arteļi „Uzvara” b. Lazdāna brigadē no 10 ha lielas kukuruzas sējumu platības iegūta 200—250 cent liela zaļās masas raža. Kukuruzas skābbarība palīdzēja kolchozam no 1956. gada 1. oktobra līdz š. g. 1. maijam piena izslaukumu palielināt no vienas govs par 124 kilogramiem. Kaļiņina vārdā nosauktais kolchozs tajā pašā laikā izslauca piena vairāk par 14 tonnām. Viss tas liecina par to, ka kukuruza

ir vērtīga lopbarība un kā tā aug arī mūsu apstāklos un dod daudz zaļās masas skābbarībai, tāpat ir visvērtīgākā lopbarība zaļajā konvejerā vasaras periodā.

Nemot vērā kukuruzas vērtīgumu, daudzi kolchozi šogad plāno sēt tik daudz kukuruzas, lai katrai govi joprocentā 5—6 tonnas kukuruzas skābbarības un nemazāk kā 10 tonnas skābbarības kopā. Kolchozs „Zelta vārpa” sēj 48 hektarus kukuruzas no tiem 18 hektari domāti vālītēm. Čapajeva vārdā nosauktais kolchozs sēs 40 ha kukuruzas. Šī zemes platība ir labi iemēslota ar kūtsmēsliem un kūdrū.

Taču ne visi rajona kolchozi savās lopbarības bilancēs paredzējuši izmantot vienu no vērtīgākajām lopbarības kultūram. Piemēram, Molotova vārdā nosauktais kolchozs ieplānojis apsēt tikai 3 ha lielu zemes platību ar kukuruzu, kolchozs „Darbs” — 5 hektari, lauksaimniecības arteļis „Draudzīgais maijs” — arī tikai 3 hektari.

Šo kolchozu vadītājiem nav vēl par vēlu padomāt un šī gada sējumu platībās iestēgt vairāk kukuruzas.

Jāņem vērā, ka viens ha kukuruzas ar 200 cent lielu zaļās masas ražu no ha, dod divreiz vairāk lopbarības vienību nekā lopbarības bieutes un citas kulturas. Izbraujot katrai govi 10—15 kg kukuruzas skābbarības, pie-

aug arī piena izslaukumi. Loti no svara, lai lauksaimniecības specialisti būtu augstu kukuruzas ražu izaudzēšanas iniciatori, pielietotu pirmrindas agrotehnikas sasniegumus. Kukuruzai jāizrauga labi iemēslota zeme, laikā un pareizi jāiesēj, jāsēj kvadratligzdas, dodot organomineralmēslu maisiju. Nodrošināt, lai uz katru hektaru būtu 40—50 tūkstoš kukuruzas stādu. Kukuruzu var sēt arī vagās.

Pagājušajā gadā kolchozā „Nākotne” šādi iesēta kukurusa deva 250—300 cent zaļās masas no hektara. Galvenais ir kukuruzas kopšana: ravēšana, ierdināšana un virsmēslošana.

Daži kolchozu darbinieki apgalvo, ka kukuruzas audzēšana ir grūta, prasa daudz darba pie nezālu rāvēšanas, bet viņi aizmirusi, ka nezālu iznīcināšanai kukuruzas sējumos ir preparam (2,4-DU), kurš iznīcina visas nezāles. Vajaga tikai iemācīties pielietot šo vērtīgo nezālu iznīcināšanas līdzekli, tad galvenais darbs paliks ierdināšana un mēslošana, bet tas neprasā daudz pūlu.

Kukuruzas sējas laiks jau pienācis. Labākie termiņi nav jānokavē. Daugavpils rajona kolchozs „Dzirkstele” jau uzsācis masveida kukuruzas sēju. Sekosim šī kolchoza piemēram un izaudzēsim augstas kukuruzas ražas. Tam ir iespējas katrā kolchozā.

Sēj lopbarības kulturas

Lai neatkārtotu iepriekšējo gadu kļūdas, kad sabiedriskajiem lopiem ziemēšanas periodā trūka rupjās un suligās lopbarības, Rožkalnu ciema lauksaimniecības arteļa „Uzvara” (priekšsēdētājs b. Kokins) kolchoznieki šogad lieļu vērību piegriež lopbarības kulturu sējai.

Arteļi paraleli graudaugu un linu sējai apsēts vairāk kā 30 ha viengadīgo zālāju, kurus izmants lopu piebarošanai vasaras periodā un arī

sienam un skābbarībai. Lielākas viengadīgo zālāju platības iesētas arteļa II un III kompleksajā brigadē (brigadieri bb. Smolenskis un Lazda).

Bez viengadīgo zālāju sējas arteļi pilnā sparā rit lopbarības sakņaugu sēja, kurus sēj labi sagatavotā un iemēstotā augsnē.

Kā pirmās lopbarības sakņaugu sēju šogad uzsāka arteļa IV kompleksās brigades (brigadieris b. Lapatjuks) slau-

cējas Helena Rāzna un G. Kriškāne, kas 11. maijā ar lopbarības sakņaugiem apsēja 0,10 ha katrā.

Bez tam lopbarības sakņaugu sēju uzsākušas arī arteļa III kompleksās brigades kolchoznieces Tekla Lazda, Veronika Lazda, Helena Gādzāne un citas.

Pavisam arteļi apsēts vairāk kā 2 ha lopbarības sakņaugu.

O. Pārups

Vienota parakstīšanās uz aizņēmumu

Ar lielu prieku lauksaimniecības arteļa „Molodaja gvardija” biedri dažu stundu laikā simtprocentīgi parakstījās uz 1957. gada valsts aizņēmumu.

Kolchoza priekšsēdētājs b. Samosadkins parakstījās uz 1.200 rubļiem, brigadieri bb. Visockis, Švirksts, Stoļerovs, Abarons — par 200 rubļiem. Ne uz mazākām sumām parakstījās arī pārējie kolchoznieki.

A. Jērāns

PSRS Ministru Padomē

Par PSRS Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1957. gada izlaidums) izlaišanu

PSR Savienības Ministru Padome n o l ē m u s i :

- Izlaist PSRS Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmumu (1957. gada izlaidums) par 12 miljardiem rubļu ar 5 gadu termiņu.
- Aizņēmuma obligacijas un laimestus atbrīvot no aplikšanas ar valsts un vietējiem nodokļiem un aplikumiem.
- Apstiprināt PSRS Finansu ministrijas iesniegtos PSRS Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1957. gada izlaidums) izlaišanas noteikumus.

PSRS Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1957. gada izlaidums) izlaišanas NOTEIKUMI

1. PSRS Tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmums (1957. gada izlaidums) izlaists uz laiku no 1957. gada 1. novembra līdz 1962. gada 1. novembrim.

2. Aizņēmums paredzēts izvietošanai vienīgi iedzīvotajū vidū. Aizņēmuma izvietošanas kārtību nosaka PSRS Finansu ministrija.

3. Aizņēmums sadalās kārtās pa 100 milioniem rubļu katrā kārtā.

Katra kārtā sastāv no 20.000 serijām. Katras kārtas se rijām ir numuri no Nr. 220001 līdz Nr. 240000.

Obligacijām katrā serijā ir numuri no Nr. 01 līdz Nr. 50.

4. Aizņēmuma obligacijas izlaiž 500, 200, 100, 50, 25 un 10 rubļu vērtībā.

Obligacijas 500 un 200 rubļu vērtībā sastāv attiecīgi no vienas serijas piecām vai divām simts rubļu obligacijām ar pieciem vai diviem numuriem un dod tiesības uz pieciem vai diviem laimestiem, kas reizē krit uz katru no obligaciām atzīmētajiem numuriem.

Obligacijas 50, 25 un 10 rubļu vērtībā ir 100 rubļu obligaciju daļas un dod tiesību uz attiecīgo tā laimesta daļu (1/2, 1/4, 1/10), kas krīt uz simts rubļu obligaciju.

5. Visu ienākumu no aizņēmumu obligacijām izmaksā laimestu veidā.

Laimestu kopsumma noteikta, pamatojoties uz caurmēra aprēķinu: divi procenti gadā.

Aizņēmuma piecu gadu termiņa laikā lāmē 6 procenti no visām obligacijām, bet pārējos 94 procentus obligaciju dzēš to nominalvērtībā.

Obligaciju, kas laimējusi, dzēš un izslēdz no turpmākām izlozēm.

Aizņēmuma laimesti noteikti 5000, 1000, 500 un 200 rubļu apmērā uz simts rubļu obligaciju, ieskaitot obligacijas nominalvērtību (simts rubļu).

6. Aizņēmuma piecu gadu termiņa laikā rīko 5 laimestu izlozes — vienu izlozi katru gadu.

Laimestu izlozes rīko, sākot ar 1958. gadu, termiņos, ko nosaka PSRS Finansu ministrija.

7. Laimestu izlozes uz katru aizņēmuma kārtu, t.i., uz katriem 100 milioniem rubļu, izložēs šādu laimestu daudzumu:

Laimētu apmērs uz 100 rubļu obligaciju, ieskaitot obligacijas nominalvērtību	Izložējamo laimestu daudzums vienā izlozē	Izložējamo laimestu daudzums visās 5 izlozēs
5.000 rubļu	2	10
1.000 rubļu	20	100
500 rubļu	300	1.500
200 rubļu	11.678	58.390
Laimētu kopskaitis	12.000	60.000
Laimētu kopsumma (rubļos)	2.515.600	12.578.000

8. Obligacijas, kas nav laimējušas, tiek dzēstas (izpirktas) to nominalvērtībā, sākot ar 1959. gadu, 4 gadu laikā, kas paliek līdz aizņēmuma beigu termiņam.

No katriem aizņēmuma 100 milioniem rubļu izpērk obligacijas par 23.500.000 rubļu.

Aizņēmuma obligacijas, kas dzēšamas (izpērkamas), tiek noteiktas dzēšanas izlozēs; dzēšanas izložu termiņus nosaka PSRS Finansu ministrija.

1959. — 1961. gadā notiks 2 dzēšanas izlozes gadā, bet 1962. gadā — viena dzēšanas izloze.

Obligacijas, kas nav dzēšamas saskaņā ar dzēšanas izlozēm, izpērkamas, sākot ar 1962. gada 1. novembri.

9. Obligacijas, kas laimējušas, kā arī obligacijas, kas izpērkamas to nominalvērtībā, var iesniegt apmaksāšanai līdz 1963. gada 1. novembrim; pēc šā termiņa notecešanas obligacijas, kas nav iesniegtas apmaksāšanai, zaudē spēku un nav apmaksājamas.

PSRS Finansu ministrs
A. Zverevs

Agronomu padoms**IERĪKOSIM LABAS GANĪBAS**

Augstu piena izslaukumu pamaīā ir laba lopbarības baže. Vasaras periodā vislētāko un vērtīgāko barību dod kultivētās ganības.

Desmit kilogramu kultivētu ganību zāles satur 2,33 kg barības vienību un 0,21 kg sagremojamā olbaltuma, bez tam vitaminus A, B, C un D, kuriem nozīme lopu veselības un ražošanas spēju uzturēšanā.

Goris, apēdot dienā līdz 70 kg kultivētu ganību zāles, saražo līdz 25 kg piena, bez citas lopbarības piedevām.

Neskatoties uz kultivēto ganību lielajām priekšrocībām, to ierīkošanas darbi ritoti lēni.

Dabiskās ganības ir sīkas, atsevišķos gabalos, aizaugušas ar krūmiem, pārpurvojušās, dod ļoti maz zaļās masas. Tādēļ vienīgi pareizais ceļš mūsu rajona kolchoziem — iekārtot labas kultivētās ganības pēc aploku sistēmas.

Kas katrā kolchozā jādara šodien ūjautājuma sekmīgai atrisināšanai?

Lauksaimniecības specialisti, kolchozu valdēm jāizrauga katrai lopu fermai nepieciešamie ganību masivi, ne vēlāk kā līdz 1. jūnijam tie jāierāda dabā. Tiem jābūt fermu tuvumā, labi apgādātiem ar ūdeni lopu dzirdinā-

šanai. Masīvus izraugot, jāvadās pēc šādām platībām: uz slaucamu govi caurmērā 0,5 ha, divus jaunlopus jāskaita par vienu govi, caurmērā zirgam 0,5 ha, aitai 0,05 ha kultivētu ganību. Reizē jāsastāda arī ganību apgūšanas plāns un aploku iekārtošanas un izmantošanas schema. Ganību apgūšanas plānā jāparēdz visi nepieciešamie pasākumi, lai līdz 1960. gadam tās pilnīgi iekārtotu. Tāpat jāparedz melioracijas pasākumi, zālāju sēja vai piesēja, mēlošana, aploku ierīkošana un tiem vajadzīgie materiali.

Ar ganību masiviem un vieniem pasākumiem, kādi jārealizē ganību iekārtošanai, jāiepazīstina katrs kolchozniks.

Lauksaimniecības speciaлистiem un kolchozu valdēm jau šodien ne tikai jāveic šie plānošanas pasākumi, bet konkreti jāorganizē arī to izpilde. Tā, piemēram, zinot, kādu gadu kādas platības jāattīra no krūmiem, jānozīmē šim darbam cilvēki, traktori, tāpat zinot, kāda platība katrai gadu jāapsejē ar zālājiem, jārūpējas par sēklu izaudzēšanu un sagādāšanu.

Minēšu dažus kultivētu ganību zālu maišījumu sastāvus laba zelmeņa izveidošanai, ierīkojot ganības no jauna.

	Purvainām augsnēm	Māla augsnēm	Smilts augsnēm
Vēlinais sarkanais ābolīns	—	4 kg uz ha	2 kg uz ha
Baltais ābolīns	2 kg uz ha	2 "	3 "
Bastarda ābolīns	5	2	3
Plavu auzene	16	19	16
Timotīns	8	6	4
Plavu skarene	2	4	4
Parastā skarene	2	—	—
Sarkanā auzene	—	—	6
Kopā	35 kg uz ha	37 kg uz ha	38 kg uz ha

Savlaicīgi jāparūpējas par mēlošanas līdzekļu sagatavošanu. Iekārtojot kultivētās ganības, jādod visai platībai organiskie mēsli — kūtsmēsli vai kūdras komposti ne mazāk kā 15 tonnas uz ha, bet ierīkotās ganībās ne retāk kā reizi 3 gados. Mineralmēsli jādod katru gadu, superfosfats 2–3 cent/ha, kalijsāls — 1–2 cent/ha, bet mineralaugsnēs arī slāpeļa mēsli amonia sulfata, sulfata vai vircas veidā.

Protams, uz reizi atrisināt sēklu iegūšanas jautājumu neizdosies, tādēļ nav jācenšas uzreiz visas dabiskās ganības un plavas pārart, bet gan to zelmeņa botaniskais

sastāvs jāuzlabo, pareizi mēlojot. Ganību masivos ietvertie ilggadīgie zālāji (aramzeme), kur nav iespējams bez tā iztikt, jākompensē ar jaunapgtājām zemēm, tātad ganības izveidojot nevar sa-mazināt aramzemi.

Kolchozniekiem jāiedala ga-

nības apmēram 0,5 ha platībā

uz sētu, pa grupām, vairāk

iem kopā, noformējot ar

aktu. Tās jānodod uz vairāk

gadiem, lai kolchoznieks tās var kopt un mēslot,

ierīkot te aplokus un tā at-

risināt personīgo lopu ganīša-

nas jautājumu. Ganīt ārpus

ierādītajām ganībām jānoliedz.

A. Vučāne,
Līvānu MTS galvenā
agronome

Mums raksta

Arī akas jāremontē

Nesen saņēmu glīti atremtētu komunalu dzīvokli Rīgas ielā 282. Par to tikai jāpriecejas, bet šo prieku aizēno namu pārvaldes nevīzīgā rīcība.

Kādreiz mūsu sētā esošajai akai bija cementa grodi. Virsējais kubls savā laikā nodrupis un tā vietā bija uztasīts koka. To jau saēdis laika zobs un tagad aka ne-nosegtā. Nelīdz vairākkārtējie gājieni pie namu pārvaldei b. Lāča. Namu pārvaldei tālāk par solījumiem netiek.

Vai namu pārvaldei un tās vadītājam b. Lāčim reiz ne-

vajadzētu iesākt strādāt tā,

lai reizē ar dzīvokļu at-

remontēšanu iedzīvotāji saņem-

tu arī atremontētas lab-

ierīcības, lai namu pārvalde

nekavējoties atsauktos savu

īrieku likumīgajām prasībām

un vienmēr uzturētu kārtību

savos apdzīvojamos objektos.

Man liekas, ka tam tā jābūt.

Mēs, komunalā nama Rīgas

ielā 282 iedzīvotāji, to prasām.

V. Grasis

Redakcijas piezīme: Līdzīgas prasības namu pārvaldei savā vēstulē redakcijai izsaka arī komunalās ēkas Rīgas ielā 34 iedzīvotāji.

Rajona 1. jaunatnes festivala dienās**11. maijā**

Rajona I jaunatnes festivala atklāšanas dienā, 11. maijā jau rīta pusē rajona centrā sabrauca jaunieši no rajona ciemiem, kolchozīem un skolām. Vairāk kā 400 jauniešu pārstāvēja 15 lauku un pilsētas pašdarbības kolektīvus. Festivalā piedalījās arī mācību teicamnieki, rūpniecības un lauksaimniecības pirmrindnieki, kā arī labākie mākslinieciskās pašdarbības organizatori.

Pēcpusdienā viņi gan grupīnās, gan pa vienam devās uz pilsētas sporta stadionu, kur notika festivalam veltītas sporta sacensības. Notika draudzības sacensības futbolā ar Preiļu rajona futbolistiem, kā arī volejbola sacensības, kur piedalījās 8 komandas.

Futbola sacensībās kaimiņu komanda guva virsroku ar rezultatu 5:1, bet volejbola sacensībās labākos rezultatus uzrādīja Līvānu 1. vidusskolas un rūpkombinata volejbalas komandas.

Sacensības ieilga līdz krēslas stundai, kad jau pilsētas

laukumā sāka pulcēties festivala dalībnieki un pilsētas iedzīvotāji, lai piedalītos vai noskatītos svinīgajā lāpu gājiņā uz Lielā Tēvijas karākritušo Padomju karavīru kapiem.

Ar pilsētā neparastu rosmi visi gaidīja lāpu nesējus — 1. un 2. vidusskolas skolēnus. Un tur jau arī viņi nāca, kopā ar saviem audzinātājiem un skolotājiem, augstu nesdamī pašizgatavotās lāpas, rokās turot karogus un ziedus.

Atri sakārtojās kolona. Devā komandu aizdegt lāpas, sāka spēlēt orķestris, garā kolona brašā solī devās cauri pilsētai. Bija skaisti un svinīgi, to izjuta katrs gājiena dalībnieks un skatītājs. Tuvojās cela mērķis. Jauniešu kolona cieši apņēma kapiņu rindas. Nolaidās karogi, sākās sēru mītiņš, kuru atklāja festivala orgkomitejas priekšsēdētājs b. Jeromins. Festivala dalībnieku vārdā ūsu runu turēja b. Rass. Skanēja sēru maršs un jaunās sirdis klusībā teica pateicību tiem, kuri nežēloja

dzīvības par mūsu gaišo šodienu.

Viņi atstāja smaržīgos pavasara ziedus un aizgāja organizēti un vienoti ar vēciešāku apņemšanos mācīties un strādāt labāk kā līdz šim.

Un tad rajona kulturas namā un 1. vidusskolas zālē sāka skanēt pirmā festivala valša skaņas. Šajā vakarā varēja katrs izklaidēties un atpūsties kā vēlas. Dala jauniešu griezās jautrā dejas virpūlī, dala pastaigājās pilsētas skveros un ielās, dala pulcējās pie loterijas blakus telpā, lai iegūtu sev kādu sīku sieku atmiņai no festivala. Bet, kad zālē sākās māsu spēles un deju konkursi, labākie un aktivākie jaunieši bija šo spēļu un valšu konkursu dalībnieku skaitā. Daudzi ieinteresētie apskatīja rajona lietišķas un tēlojošās mākslas izstādi, kas bija iekārtota kulturas namā. Te vareja redzēt gan skaitas gleznas, gan audumus, gan adījumus un izšuvumus, gan arī dažādas mākslinieciski veidotas kārbiņas.

12. maijā

Lai gan 12. maija rītā saule nepaskatījās uz saviem līksmotājiem un debesis klāja tumši mākoņi, tomēr festivala dalībnieki jau no paša rīta pulcējās parādes gājiņam pie kulturas nama ar karogiem un ziediem gan sporta, gan tautas tēpos. Kā jautri tauņi kolonā ielidoja vidusskolas kora dalībnieces savās skolnieču formās ar baltajiem priekšsautiem. Organizēti un skaisti taisnās rindās nostājās spirta rūpnīcas jauktais koris, kura dalībnieces visas bija tērušās vienādos garos balto tēpos. Festivala parādes gājiens, orķestrim skanot, virzījās pa pilsētas galveno ielu un tad devās uz svētku vietu — Kulturas un atpūtas parku.

Skaisti skanēja kulturas

nama pašdarbnieku bb. Tribukas, Šulces un Leonova, kā arī Rauniešu ciema tautas

nama pašdarbnieces b. Putānes solo izpildījumi. Skatītājus uzjautrināja Maļenkova

vārdā nosauktā kolchoza deju kolektīva izpildītājs „Mazo dancis“ ar savu komisko

saturu un pārliecinošu izpildījumu.

Dzidri skanēja kā 1. vidusskolas, tā spirta rūpnīcas

vīriešu, jauktā un sieviešu ko

ru izpildītās dziesmas diri-

genta b. Dauksta vadībā.

Veikli un jautri ritēja de-

dotāju soļi, izpildot dažādu

tautu dejas.

Uzstājās arī nesen noorga-

nisietie pašdarbības kolektīvi:

slimnīcas deju kolektīvs, MTS

dziesmu ansamblis un čas-

tušku izpildītājs, rūpkombi-

nata pašdarbnieki ar dziesmām

un dejām.

Svētku koncertu noslēdza

M. Zariņa „Noslēguma koris no

operas „Uz jauno krastu“ pil-

sētas apvienotā jauktā kora

un orķestra izpildījumā.

Pēc koncerta apbalvoja la-

bokos pašdarbības kolektīvus un individuālos izpildītājus, darba pirmrindniekus un mācību teicamniekus. Šī svētku daļa bija interesanta gan tiem, kuri šīs balvas izcīnīja, gan arī tiem, kurus visa svētku gaita un arī apbalvošanas daļa ierosināja būt turpmāk labiem pašdarbniekiem.